

Attac

Gräsrötternas revolt mot marknaden

Varför inte skapa den världsomfattande medborgarrörelsen Attac, för införandet av Tobinskatten till förmån för medborgarna. I samarbete med fackförbund, kulturföreningar, sociala rörelser och miljöorganisationer skulle den kunna fungera som en fenomenal medborgerlig påtryckningsgrupp.

Ignacio Ramonet
chefredaktör för le Mond
Diplomatique i sin ledare den
1 december 1997

Kort efter att dessa rader skrivits strömmade det in brev till le Mond Diplomatique med analyser och diskussioner om "den enda vägens politik", globaliseringen och den nyliberala världsordningen, behovet av en alternativ analys av den ekonomiska världsordningen och en plattform för gemensam organisering visade sig vara stark. Redan i mars 1998 bildades Attac, en religiöst och partipolitiskt obunden organisation med vissa övergripande mål, så som:

- Brytandet av det enhälliga prisan-
det av nyliberalismen och sökan-
det av alternativa lösningar
- Beskattning av kapitaltransak-
tioner, särskilt rörande valuta-
handlaren
- Inrättandet av den så kallade
"Tobinskatten" (en skatt på blyg-
samma 0,1 procent på kortsiktig
valutahandel)
- Nödvändigheten av att förhindra
de skador kapitalets globalisering
försäkrat

Andra viktiga vägledande frågor är till exempel en avskrivning av tredje världens skulder, nationella regler för finans- och bankväsen-
det.

Idag har Attac över tvåhundra-
femtio tusen medlemmar och finns
i fler än femton länder, den största
"lokalavdelningen" finns i Brasi-
lien. Bara i Frankrike finns över
ett hundrafemtio lokal-
organisationer. De flesta organisa-
tionerna arbetar med lokala frågor
fast ur ett globalt perspektiv. Kam-
pen har kommit att röra till exem-
pel nedläggningar av bibliotek,
kamp mot privatiseringar och ras-
ism. Utifrån Attac har man även
genomfört en del gemensamma ak-
tioner som till exempel den enorma
mobiliseringen mot inrättandet av
MAI-avtalet (Multilateral
agreement on investment). Attac
spelade en central roll som
påtryckningsorgan för att den
Franska regeringen slutligen drog
sig ur förhandlingarna. Behovet av
en alternativ agenda och ekono-
misk analys är central för rörelsen
och Attac har ett "forskningsråd
som tar fram studiecirkelsmaterial.
Maktlösheten man kan känna in-
för en universell och allmän-
rådande idé om "den enda vägen",
måste brytas och alternativ tas
fram. Ovan citerade Ignacio
Ramonet kallar alternativet för en
"human och social globalisering".

Attac organiserar inte bara privat-
personer utan också föreningar och
organisationer. Olika fackförbund
är anslutna liksom också franska
kommuner (!) blivit medlemmar.
Det centrala perspektivet är att
medborgaren och medborgarens
rätt att ekonomiskt och politiskt
kunna bestämma sitt liv.

Attac har nu också kommit till
Sverige – man har försökt starta
organisationer på flera platser. I
Malmö kallade man till ett möte dit
fyrtio personer slöt upp. I Stock-
holm samlades över fyrahundra
personer för att lyssna till Bim
Clinell, författaren till boken *Attac –
gräsrötternas revolt mot mark-
naden*. Jag tror att det som för-
enade de flesta av oss var ilska, en
känsla av maktlöshet och viljan att
en gång för alla tillsammans kunna
sätta stopp för en ekonomisk ut-
veckling som allt för länge setts
som den enda möjliga. Upprörd-
het över privatiseringar, utförsälj-
ning och bolagiseringen av våra
gemensamma tillgångar, spekula-
tioner med pensionspengar var frå-
gor som förenade och ansågs viktiga
att arbeta med (arbeta med här i be-
tydelsen mot). Nu börjar arbetet
med att formulera en egen ekono-
misk politik, ett svar på den
nyliberala attacken. Vi kan inte
enbart täcka över det grövsta av
den nyliberala politikens conse-
kvenser, utan måste skapa något
helt nytt.

Attac upplevs redan som ett hot i
Sverige. För någon vecka sedan för-
enades Alf Svensson, Liberala
Ungdomsförbundets ordförande
Birgitta Olsson och en hel drös
med högerekonomer i en organi-
sation med namnet *Mot-attac*. De
vet lika väl som vi att det är deras
politiska hegemoni vi är på väg att
krossa. Ignacio Ramonet avslutade
sin ledare i januari 2000 med or-
den "vad kallas det när en annan
värld blir möjlig? Det har ett vack-
ert namn, det kallas gryning." Och
även om det var en grå september-
kväll när jag begav mig hem efter
mötet fanns det ändå ett leende på
mina läppar, kanske kände jag till
och med hopp om att vi kunde se
början på en ny stark social rörelse.
Nästa möte är den 18 oktober på
Sofielunds Folkets hus klockan
18:30 i Malmö. Petter Larsson
(före detta ledarskribent på Arbetet)
kommer att inleda med en dis-
kussion om bokstavshögern (IMF,
WTO, Världsbanken). Vill ni
komma men inte är säkra på att
hitta ska ni ringa Ung Vänster
Skåne på 040-92 14 11, så går vi
tillsammans. Ta med vänner och
bekanta. Sprid ordet. *Nu är det vi
som går till attac!*

ATTAC-FAKTA

www.attac.org

e-brev: attac@attac.org

Läs Bim Clinell, Attac – gräsrötternas revolt mot mark-
naden (Agora)

Lucifer, barnen och kollektiven

Lucifers skröner i Veckobladet hör till höjdpunkterna i min läsning. Hans livserfarenheter räcker för många intressanta kommentarer om samtiden. Till och med kollektivboendets små ironier fångade han på kornet i minnena från direktörsvillan i Stockholms-trakten.

I radion i söndags ventilerades gamle Skå-Gustavs inställning till kollektivliv och barn av hans son, som i en självbiografi försökt hantera sina egna helt speciella erfarenheter. Visst får barn alltid sitta emellan, som Lucifer säger – och

det är väl oundvikligt? Alla barn drabbas av sina föräldrars idéer om hur man ska leva, vare sig vi talar om det konservativa borgerskapets barn i sina miljöer, eller en radikal medelklass som drar med sig barnen i sina sociala experiment. Kollektiv i sig är varken bättre eller sämre än andra uppväxtmiljöer, dvs de kan vara både bättre och sämre, beroende på vad man jämför med.

Min dotter fick på 70-talet uppleva fyra års storfamiljeboende, i en grupp som inte alls nådde de experimentella nivåerna i filmen "Tillsammans". Men hon hade nog tur,

som slapp kärnfamiljen. Hennes föräldrar ägnade i stort sett all sin fritid åt solidaritets- och annat politiskt arbete. Inte hade de mycket tid för det där mysiga hemlivet Moodyson skildrar. Men dottern och hennes jämnåriga i kollektivet bildade sina egna små kärngrupper, omhändertagna av den av alla föräldrar som hade "jour". De utvecklade starka vänskapsband som hållit dem samman genom föräldrars separationer – tillfälliga eller bestående – och som verkar bli livslånga. De kollektivboende vuxnas stolligheter kan förstärka deras barns kritiska blick på världen, och göra dem

betydligt bättre rustade att välja själva. I en kärnfamilj har de bara sina föräldrar – i bästa fall båda två – att lära av, och det är ju inte mycket. I kollektivet kan de jämföra varandras föräldrar och snacka med varandra om dem. Det ger livserfarenhet.

Fram för mer kollektiv, för både barnens och de vuxnas bästa.

BERTIL EGERÖ

Representation i byggnadsnämnden

Byggnadsnämnden har beslutat att ge Stadsarkitektkontoret i uppdrag att upprätta förslag till fördjupning av ÖPL-98 (översiktsplanen) för staden Lund. Stadsarkitektkontoret har för nämnden lagt fram ett förslag till program "Värna och vinna staden". Nämnden beslutade på sammanträdet i september att godkänna programmet för arbetet med "Värna och vinna staden" som en fördjupning av ÖPL-98 för staden Lund.

Stadsarkitektkontoret skall leda arbetet och informera Byggnadsnämndens presidium om hur arbetet fortskrider.

Diskussioner kring arbetet kommer alltså i huvudsak att hållas mellan kontoret och presidiet. Mot detta reserverade sig (v) och (mp) i näm-

den. Visserligen har alla partier i Byggnadsnämnden rätt att närvara vid nämndens berednings-sammanträden, men något arvode utgår inte (förutom till presidiet som uppbär årsarvode). Eftersom beredningen äger rum på dagtid får den ledamot som vill delta helt enkelt ta ledigt från sitt arbete med inkomstbortfall som följd. I praktiken innebär detta att alla partier, utom (m), (fp) och (s) som sitter i presidiet, har mer eller mindre svårt att närvara vid presidiesammanträdena, och följdaktligen kommer att ha svårt att följa och ha insyn i arbetet med "Värna och vinna staden". Det är olyckligt eftersom arbetet kommer att omfatta viktiga områden som: Kulturarvet; Arkitektur och kultur; Stadens entréer; Parker, gator och

torg; Detaljhandel; Tillgänglighet; Identitet, position och ambition samt långsiktig hållbarhet. (mp) och (v) yrkade att Byggnadsnämnden skulle inrätta en politisk styrgrupp med en representant för varje parti i nämnden. Detta skulle ge samtliga partier samma möjlighet till insyn och möjlighet att påverka arbetet. Vårt förslag röstades ner av den borgerliga majoriteten. Vi fick inte ens stöd av (s).

CECILIA WADENBÄCK

Rätt ska vara rätt – blev fel

Bästa VB-redaktörer!

Ni måste vara mer noggranna med korrekturläsning. Avslutningen på mitt inlägg i förra VB ska naturligtvis vara "...4 - 3 år, för mig, en klar majoritet", och inget annat.

Monica Bondeson

Två missar

Först höll redaktör Liljekvist, i nr 28, strikt på regeln att aldrig kolla en bra story. Han tog för givet de uppgifter (4-4) som snurrat runt en tid.

Sedan korrläste en jäktad redaktör för nr 29, inte tillräckligt noggrant. Det är slarvigt men mänskligt (så sjung hej och hå).

RUNE LILJEKVIST

Lund är Sveriges mest cyklande stad

I förra veckan var det ett möte i Lunds stadshall som Naturvårds-föreningen arrangerade.

Mötet leddes av föreningens ordförande, Nils Lewan. I panelen fanns experter inom stadplanering dessutom fanns representanter från Föreningen Lunds Fot-och Cykelfolk.

Diskussionen handlade om cyklismen i Lund. Inte finns mindre än 40 000 som cyklar dagligen. Från publiken ställdes frågan varför bilarna skall vara privilegierade när det gällde farten 50 km mot andra trafikarter, gående och cyklande. De sistnämnda når endast 30 km. Det enda logiska var, menade man, att också bilarna skulle tvingas inordna sig i denna lägre trafikrytm., ansåg förslagsställaren.

En annan fråga gällde varför Läns- trafikens bussar larmade mer än stadsbussarna. På detta svarade Mats Amén, som har sin anställning inom företaget att det berodde på att flertalet av Länstrafikens bussar inte är ombyggda för alternativt bränsle i motsats till stadsbussarna.

En annan frågade varför man inte kunde tvinga bilfabrikanterna att bygga mer bensinsnåla bilar nu när tekniken finns. Svaret på den frågan blev att det är kunden som har makten. Genom att endast efterfråga bensinsnåla bilar kan man uppnå målet som är en renare natur.

GÖTE BERGSTRÖM
skrev och tecknade

Bilden föreställer (från vänster till höger) professor Bengt Holmkvist (lth), länstrafikens Mats Amén och stadsarkitekt Torsten Gustavsson.

Till Tekniska nämnden, Lund

Bygg entréer vid infarterna till Lund!

Lunds kommun har ambitionen att sänka motortrafikens hastighet till åtminstone lagenlig nivå kommunens tätorter. Fortkörningen är utbredd i tätorterna – till förfång för både miljö- och trafiksäkerhet. I synnerhet på tätorten Lunds infartsvägar håller många – väldigt många – motortrafikanter för hög fart. Och undra på det: infartsvägarna inbjuder till hög hastighet! De är breda, jämna och raka, - väldigt breda, jämna och raka – och skiljer sig i stort sett inte alls från landsvägens högfartsstandard. Det enda som markerar övergång från stad till land är siffran på hastighetsbegränsningsmärket och i bästa fall "Välkommen till Lund"-skylten.

Inte undra på att många struntar i att sakta in! Ett verksamt sätt att uttrycka att "här slutar landsbygden, nu börjar staden! sänk farten!" är att bygga "stadsentréer" vid infarterna. Sådana "entréer" består alltså av fysiska åtgärder som för trafikanten markerar att stadens trafikmiljö tar vid, vilket ställer krav på lägre hastighet och skärpt uppmärksamhet. Exempel på omgestaltningar som kan göras är: avsmalning av vägen/gatan, förhöjningar, sidoförskjutning av körbanorna, växtplanteringar och dylikt.

Förutom att "entréer" skulle bidra till bättre trafiksäkerhet och mindre

avgasutsläpp tror vi också att såväl lundabor som besökare skulle tycka det var tilltalande med en tydlig markering av övergången mellan land och stad. Lunds kommun bör därför planera för byggandet av sådana "entréer" och vid behov ta upp diskussionen med andra väghållare om önskvärdheten av sådana.

Vi föreslår därför att Tekniska nämnden beslutar

att ge Tekniska förvaltningen i uppdrag att lämna förslag på "stadsentréer" vid infarterna till Lunds tätort

ULF NYMARK

EKONOMIUNION

EMU cementerar fast...

EMU avskaffar demokratin över stora delar av den ekonomiska politiken. För att få "stabilitet" sitter de som styr centralbanken på 8 år i taget. De kan inte avsättas av politiska skäl och deras riktlinjer är fastslagna i avtalen: fortsatt med högerpolitiken. Den här centralbanken är oberoende av folket.

...en högerpolitik

Arbetslösheten gör att folk jobbar mer övertid, mer stressat och till

sämre villkor. Det är ett av skälen till att storföretagen gjort så enorma vinster de senaste åren. Med EMU vill de slå fast dagens politik – som bara gett arbetslöshet över hela Europa – så hårt de bara kan. Ska vi fortsätta att strama åt ekonomin och hålla uppe arbetslösheten?

...i Bryssel

Ju fler länder som går med i EMU, desto mer makt flyttas från Sveriges riksdag till EU. Där är det alltid tjänstemännen som har sista ordet.

Peter Wallenberg

Skulle gilla att få cementera fast arbetslösheten. Ju mindre folk lägger sig i den ekonomiska politiken, desto bättre för honom.

Det är dags att sätta stopp för högervridningen av Sverige, och ett nej till EMU är en bra början på det.

LÄS MER PÅ
www.mungvanster.se/emu

GRR

Distriktsmöte (v):

Spridda åsikter om trafik

– Det finns undersökningar som visar att ju längre avstånd som människor pendlar till jobbet, desto mindre engagerar de sej i sin närmiljö och i lokalpolitiken. Eftersom vi i vänstern vill ha engagerade medborgare borde vi gå emot tendensen till ökad pendling.

Den åsikten var emellertid Mats Åstrand rätt ensam om när skånska vänsterpartister i lördags samlades i Hässleholm för att diskutera trafikinvesteringar. I stället höjdes en mängd krav på utbyggnad av framför allt järnvägar så att de skånska utkantssamhällena kunde behålla sin befolkning trots att arbetsplatserna alltmer koncentreras till sydvästra Skåne.

Representanter för Banverket informerade om Hallandsåstunneln, och mötet tycktes lugnat när det gällde

miljökonsekvenserna men många ifrågasatte om vinsterna för trafiken var värda de höga kostnaderna. Sama problematik antyddes när det gällde Citytunneln i Malmö. Däremot sades inget om det häftigaste skånska järnvägsprojektet just nu: Europabanan Stockholm–Jönköping–Helsingborg–Köpenhamn–Hamburg, med en tunnel till Helsingör.

En diagonalbana Lund–Kristianstad ville alla ha, men inget besked gavs om prioriteringen i dessa tider av nedskurna anslag till Banverket. Den parallella väg E22 behövde inte bli fyrfilig var också en allmän mening, även om det höjdes röster för nya förbifarter.

GUNNARSANDIN

PS: Campbell gör en Freivalds
På mötet talade regionrådet Ann-

Mari Campbell engagerat om att i linje med riksdagens beslut och vänsterpartiets olika dokument flytta över miljökadlig vägtrafik till miljövänlig spårtrafik.

Själv kom hon i bil till mötet. Detta trots att hon numera har en tåghållplats på bekvämt cykelavstånd från hemmet i Bunkeflostrand, nämligen Svågertorp. Därifrån hade hon kunnat ta ett tåg 9.02 och vara framme i Hässleholm 9.53.

Jag vill naturligtvis inte använda ordet "hycklare" om partikamrater. Lyckligtvis har det svenska politiska språket nyss berikats med en snällare synonym: göra en Freivalds. Vi vet hur det gick för Laila Freivalds. Jag önskar naturligtvis inte att Ann-Mari Campbell ska avgå. Däremot vore det smakfullt om hon levde en smula som hon lär.

Kan pastorn hjälpa?

"Någon har brutit sig in i A:s bil då den stod parkerad på 8:e planet i p-huset Färgaren. Man har tagit sig in i bilen genom att bryta upp låset i förardörren. Detta har man gjort genom att stoppa ner ett mejsli liknande föremål mellan handtaget och plåten. I bilen har man sedan tillgripit bilstereon, två cd-skivor och fronten till bilstereon."

Ett mycket vanligt, ja banalt nutida brott om man får tro statistiken. Brott är i princip inte bra, men en gammal bilfiende undgår inte att känna en bister tillfredsställelse över missöden som drabbar bilister.

Annan statistik berättar att de flesta brott blir ouppklarade. Detta torde vara ett sådant. "Förundersökning inleds ej. Brottet går uppenbart ej att utreda. Spaningsuppslag saknas", skriver polisen.

Fast när den världsliga makten står maktlös finns det en Högre Makt. Och påpassligt informerar polisen i sin skriftliga underrättelse till sakägaren: "Stöd och hjälp kan du få genom Jourhavande präst, tfn 112."

GRR

En rättelse

Det var naturligtvis inte Ulbricht som hade goda relationer med statsledningen i Västtyskland under 1980-talet, som jag skrev i artikeln om Lundalinjen förra veckan, utan Erich Honecker, en man vars öde utgör ett koncentrat av Tysklands 1900-talshistoria.

Tjugotreårig greps han av nazisterna för sitt arbete i den kommunistiska motståndsrörelsen. I två år hölls han fängslad i det ökända Moabitfängelset i Berlin.

Världskriget utkämpades och Tyskland delades. Honecker, som blev 1976 ordförande för statsrådet i DDR, brukade prata i telefon med Helmut Kohl liksom med Franz Joseph Strauss och Helmut Schmidt. Relationerna med ryssarna var sämre. Den sovjetiska ambassapersonalen betedde sig som provinsguvenörer, klagade han.

Efter revolutionen i DDR hamnade han åter i Moabit, anklagad för brott mot mänskligheten. Han dog i Chile i levercancer 29 maj 1994. (Uppgifterna hämtade ur *Samtidens historia* av Timothy Garton Ash).

GUNNAR STENSSON

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).
NY ADRESS.....

Så fan heller!

Det finns bland några av de "avhopade" vänsterpartisterna i Lund, de som säger sig stå för den så kallade Lundalinjen en uppfattning att partiet håller på att tas över av "gammelkommunister". Man menar att dessa, som oftast är Vänsterpartister i tjugooårsåldern, har samma kommunistiska åsikter som man med stor kraft tagit avstånd från i partiet. Uppfattningar som att vi måste acceptera realiteter som EU-medlemskap och globalisering och försöka göra det bästa av det förekommer. Med andra ord skall vi acceptera rådande förhållanden men försöka ge dem en guldkant. Jag och många med mig kan aldrig acceptera system som är i grunden orättvisa och som rangordnar människovärdigheten efter betalningsförmågan eller för den delen efter hudfärg eller något annat. Det är för mig som om man på sjuttio- och åttiotalet bett mig acceptera apartheid och säga att vi måste arbeta inom systemet och inte ifrågasätta rasåtskillnaden utan bara försöka göra den snällare. Så fan heller – jag jobbade i Afrika-grupperna med att stödja kampen för ett annat system som var i grunden annorlunda. På samma sätt kan jag och många med mig inte "acceptera realiteterna" med EU-medlemskapet och globaliseringen *som dessa nu utvecklas*.

Till skillnad från högerpopulisterna (nationalisterna) är den socialistiska vänstern runt om i Europa inte negativ till europeisk gemenskap, gemensam valuta eller globalisering i sig. Kanske inte heller till en framtida världssamfund! Detta framgick tydligt under Stockholmskonferensen som lockade fyra hundra delegater från vänsterpartier och vänsterrörelser i hela Europa (öst som väst). Gemenskapen eller globaliseringen skall däremot byggas på demokratisk grund och inte på en grund som vilar på beslut tagna i slutna rum utanför demokratisk insyn och kontroll som nu sker

inom EU och fora som IMF, WTO, Världsbanken, G8 och Davos. Den skall heller inte bygga fast gemenskaperna i regelsystem som utgår från att en enda politisk väg (den nyliberala för närvarande) är den enda möjliga och önskvärda. Den måste bygga på beslut som gynnar alla medborgare och inte bara befäster och förstärker makten hos dem som kontrollerar de internationella kapitalflödena.

Jag finner till min förtjusning att dessa åsikter är mycket vanliga i Vänsterpartiet och det var en av de anledningar som gjorde att jag blev medlem när jag började få tid att engagera mig politiskt. Varför jag inte blev medlem tidigare var mycket på grund av

Med andra ord skall vi acceptera rådande förhållanden men försöka ge dem en guldkant.

ett förfärligt kommunistiskt testuggande under 70-talet och krav från många på "renlärighet". Detta är något som för mig liknar den auktoritetstro präglad av frånvaro av kritiskt tänkande och levande diskussion som man finner inom ett trossamfund. Detta frångicks mer och mer med åren och fick dödstöten i samband med omvälvningen i Östeuropa. Partiet förvandlades till ett parti öppet för diskussioner. Numera är det inom de borgerliga partierna man finner auktoritetstro, renlärighetskrav och tro på den enda rätta (nyliberala) vägen (vilket olyckligtvis också gäller en stor del av socialdemokratin). Tyvärr måste jag säga, var det inte kraven på renlärighet och frånvaro av kritiskt tänkande som försvann hos alla inom vänsterpartiet. Det var bara läran som ändrades! Den ersattes hos en del av medlemmarna i partiet av en "kommunistfobi", eller vad nu ska kallas. De flesta av de unga partimedlemmar som nu finns inom partiet känner inte av den negativa belastning "kommunistorden" har från deras tidigare användning inom partiet eller i östeuropas kommunistiska diktaturer. De ser snarare den positiva politik för medborgarnas bästa som "kommunistorden" kan uttrycka

och har oftast en mycket öppen och kritisk hållning. Långt ifrån sjuttio-talets testuggande.

Istället för pajkastning på okända mål och utifrån tänkta positioner kan vi fokusera på det som vi alla håller med om. Ungdomarna liksom många av oss lite äldre vägrar att helt anamma ett institutionellt sätt att beskriva vad som är en demokrati och vad som inte är det. Vad som är avgörande är demokratiens innehåll! Att medborgarna har ett faktiskt inflytande över politiken och inte bara att de synes ha det. Frågan är hur mycket, och vad som medborgarna får vara med och bestämma om. Om alla kan få vara med och demokratiskt besluta om allt från lokalpolitik och ekonomi till utrikespolitik och militär inom en enpartistat finns där mycket mer demokrati än i en flerpartistat där några av de viktigaste områdena såsom till exempel ekonomi och en stor del av lagstiftningen hålls utanför demokratisk kontroll. Vi håller alltmer genom EU och globaliseringen, som sker helt i nyliberal anda och till stor del utanför demokratisk kontroll och insyn, på att få denna senare utveckling. Det är en utveckling mot mindre och mindre möjlighet för demokratiska beslut att påverka livet och det enda som blir kvar är en möjlighet att välja vilka partiföreträdare som skall utsätta för massiv lobbying, inom en snävarare och snävarare ram för beslutsfattande å våra vägnar. Detta är knappast en väg till ökad demokrati! Enpartistaten är också den farliga eftersom den lätt tar död(!) på och likriktar diskussionen. Därför föredrar jag liksom jag antar de flesta vänsterpartister en flerpartistat där alla viktiga samhällsfunktioner står under demokratisk kontroll. Med andra ord: Större valfrihet åt demokratin! Mindre valfrihet åt de få rika!

STEFAN OLSSON

Begränsad eftersändning.
Vid definitiv adressändring
sänds tidningen i retur till
Veckobladet.

Röda Kapellet på torget

Röda Kapellet inleder klockan 11 på lördag en liten serie Mårtentorgsmöten. Karin Svensson Smith (som utfrågas av Ulf Nymark) berättar mellan låtarna om aktuella v-initiativ i riksdagen – en mängd motioner har nyss lämnats in. Även musikaliskt erbjuds ett par nyheter.

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKT MÖTE
Månd. kl 18.00

VÄNSTERPARTIET

18/10 Barn & skolfrågor, kultur & fritidsnämnd, socialnämnd, teknisk nämnd, vård o. omsorg

22/10 Seminarium Athens demokrati – föredöme eller avskräckande exempel Charlotte o. Örjan Wikander doc. antikens kultur o. samhällsliv

UNG VÄNSTER

13-15/10 (fre-sön) Vänsterhelg o. kurs i feminism för killar på Kvarnby fhsk. Anm. o. info. expen 040-92 14 11. Cellmöte tisdag och torsdag.

RÖDA KAPELLET

Sö 15/10 18.45 Rep. med Joakim inför kommande appellmöten. Ta med ett, 25, 59, 166, 25/2, 237, 284, 298:c, 315, 352, 359, 365, 375, 376, 377. Appellmöten Mårtenstorgelörd 14/10, 21/10, 28/10 kl 11-12. Saml replokalen 10.30.

ÖVRIGT

Torsd 12/10 kl. 18.00 Stortorget. Antifascistisk man. med anl. av årsdagen av mordet på Björn Söder. Arr: sac

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av:
Robert Nilsson
Näste redaktör:
Rune Liljekvist

Manus sänds per post till:
Veckobladet, Svartbrödersgatan
3, 223 50 Lund. Måndag senast
18.00 till fax 046-12 31 23. Manus
mottages även som e-brev:
vp@lund.mail.telia.com eller 3,5"
diskett. Obs! RTF-format.

Telefon till redaktörerna:

Rune Liljekvist 046-211 50 69
Robert Nilsson 046-39 79 02
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13